

Arrest

nr. 223 264 van 26 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN EENOO
Aartrijkestraat 3
8820 TORHOUT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat D. VAN EENOO en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 5 juni 2016 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 7 juni 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 17 juni 2016 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 16 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 16 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 07/06/2016
Overdracht CGVS: 29/06/2016*

U werd op 16 oktober 2017 van 09.15 uur tot 13.15 uur gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd tijdens het gehoor bijgestaan door een tolk die de taal Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, meester Verstraeten loco meester Van Eenoo, was aanwezig bij dit gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pasjtoen te zijn van etnische origine. U bent afkomstig van het dorp Harwa Qalatak in het district Qarghayi in de provincie Laghman. U woonde er met uw moeder, zus, schoonzus en de vier kinderen van uw broer. U verklaart dat u 17 jaar bent of geboren bent in 1999.

In 2006 of 2007 stierf uw vader in een verkeersongeval. Na de dood van uw vader zorgde uw oudere broer M.S. voor een inkomen voor de familie. Hij werkte als bewaker voor een Amerikaans bedrijf.

Op een vrijdag werd u de weg gevraagd naar het huis van M.R. door onbekenden in een wagen. U legde de weg uit maar de mannen eisten dat u met hen mee ging om hen het huis te tonen. Bij het huis aangekomen richtten ze een geweer op u en zeiden niet te roepen. U werd geblinddoekt en uw handen en voeten werden samengebonden. Daarna werd u in de koffer gelegd. Na ongeveer twee uur rijden werd uw blinddoek afgenomen. U bevond zich in een kamer. De mannen zeiden u dat uw broer voor de Amerikanen werkte. Ze sloegen u en zeiden dat als u hen hielp Amerikanen te doden, u een plaats in het paradijs zou krijgen. Ze legden u uit dat u een bom zou krijgen die u daarna in de wagen van uw broer moest plaatsen. U zei hen dat u dit niet kon doen. Daarop werd u opnieuw geblinddoekt en herhaaldelijk geslagen. U werd twintig dagen lang vastgehouden. Soms werd u buiten de kamer gebracht om te bidden. Eenmaal merkte u E.N. op onder de aanwezigen. Ze dreigden ermee dat als u niet zou ingaan op hun verzoek, ze zouden beginnen met het afhakken van uw hand en andere lichaamsdelen. Uiteindelijk stemde u in met hun verzoek. U werd door hen opnieuw geblinddoekt en in de wagen geplaatst. Ze zetten u af in de Gamberiwoestijn en vertelden u welke richting uit te wandelen om Chahrbagh te bereiken. Er werd afgesproken dat u hen zou contacteren eens uw broer op bezoek kwam zodat ze u de bom konden overhandigen. U belde uw moeder op en vertelde haar alles. U ging vervolgens naar huis en belde de zoon van uw oom aan vaderszijde op. Zijn schoonbroer is een chauffeur tussen Kabul en Torkham. Uw neef zei u naar Surkhakhan te gaan zodat zijn schoonbroer u kon meenemen tot het huis van uw neef in de stad Kabul. Uw broer kwam u daar opzoeken en u vertelde hem alles. Uw broer ging vervolgens naar jullie huis in Harwa Qalatak en pakte er zijn spullen bijeen. Omdat het al laat was werd met de chauffeur besloten pas de volgende morgen te vertrekken. Die dag werd ook Enigneer Niamat aangehouden op de brug van Behsud door de NDS. Die avond werd uw broer door mannen meegenomen uit het huis. U verbleef nog twintig dagen in het huis van uw neef in de stad Kabul. Ondertussen zorgde uw moeder ervoor dat ze een deel van de gronden kon verkopen. Vervolgens verliet u Afghanistan.

U bent België binnengekomen op 5 juni 2016 en vroeg twee dagen later asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, een brief van de dorpsouderen, een werkcontract van uw broer bij het bedrijf ‘Building Markets’, vijf certificaten in verband met trainingen die uw broer voltooid heeft, de bankkaart van uw broer en een verzendingsbewijs.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uw verklaringen over het werk van uw broer voor de Amerikanen en uw problemen met de taliban die hieruit voortkomen zijn dermate vaag en incoherent dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Er dient gewezen te worden op de tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen over de job van uw broer. U verklaart dat hij een bewaker was voor een bedrijf in Kabul (CGVS, p. 5 en 21).

Gevraagd of uw broer ooit een andere job, naast bewaking, heeft uitgevoerd, stelt u van niet. Gevraagd naar andere taken naast zijn functie als bewaker, geeft u slechts aan dat uw broer er werkte en dat u niet meer informatie heeft (CGVS, p. 5). U verklaart verder dat uw broer moest bewaken en dat u verder niet veel weet (CGVS, p. 14). Ook wanneer nogmaals specifiek gevraagd wordt naar andere taken of een andere functie, herhaalt u het niet te weten (CGVS, p. 14). Erop gewezen dat u op de DVZ aangaf dat hij als chauffeur werkzaam was – u vermeldde niets over bewaken – maar tijdens het gehoor op het CGVS steeds aanhaalt dat hij de functie van bewaker bekleedde, verklaart u dat u reeds eerder in het gehoor zou gezegd hebben uw broer een bewaker was maar dat hij soms bezoekers in de luchthaven naar het bureau vervoerde (CGVS, p. 21). Hoewel dit op zich reeds het vastgestelde verschil in uw verklaringen niet weet recht te zetten, dient gezegd dat u eerder in het gehoor vermeldde dat hij een bewaker was en indien er wagens in de luchthaven kwamen escorteerde hij deze naar het bureau, wat geenszins erop wijst dat hij een chauffeur zou zijn (CGVS, p. 5). Dat u op de DVZ louter verklaarde dat uw broer een chauffeur was terwijl u op het CGVS verklaart dat hij een bewaker was doet ernstige twijfels rijzen over het werk van uw broer.

Verder verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aanvankelijk dat uw broer werkte voor de Canadezen (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Op het CGVS geeft u dan weer aan dat uw broer als bewaker werkzaam was voor de Amerikanen (CGVS, p. 5). Later in het gehoor wordt u nogmaals gevraagd of uw broer werkzaam was voor de Amerikanen, waarop u bevestigend antwoordt. Gevraagd wat uw broer u zoal zei over de Amerikanen waarvoor hij werkte, geeft u simpelweg aan dat hij u er niets over zei (CGVS, p. 14). Dat u eerst specifiek aangeeft dat uw broer werkte voor de Canadezen om tijdens het gehoor steeds te verwijzen naar Amerikanen ondergraaft de geloofwaardigheid van de job van uw broer. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelt u dat u niet weet wie Amerikanen en Canadezen zijn (CGVS, p. 20). Gevraagd hoe het komt dat u - als u Canadezen en Amerikanen niet uiteen kan houden - op de DVZ specifiek sprak over Canadezen, herhaalt u slechts dat u het verschil niet kent (CGVS, p. 21). Uw poging tot het uitklaren van deze tegenstrijdigheid kan echter geenszins overtuigen.

Ook kloppen uw verklaringen niet met de informatie in de documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag. Zo wordt u gevraagd of uw broer geschoold is, waarop u verklaart dat hij nooit naar school ging. Uw broer kon niet lezen of schrijven. Hij spreekt wel Pasjtoe en Dari, maar geen Engels (CGVS, p. 16). Uit het werkcontract van uw broer blijkt nochtans dat hij in staat moet zijn om te lezen en te schrijven in het Pasjtoe en het Dari. Bovendien betreffen het werkcontract, alsook de vijf certificaten van uw broer, allen kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Deze documenten zijn dan ook niet in staat uw gebrekkige en zeer beperkte verklaringen over de job van uw broer te herstellen. Op de bankkaart van uw broer staat dan weer geen enkele verwijzing naar zijn job, waardoor ook dit document bovenstaande bevindingen niet kan wijzigen. U legt verder ook geen foto's of andere documenten neer die een familieband met uw broer kunnen bewijzen.

Bovenstaande elementen doen ernstig twifelen aan het werk van uw broer dat geleid zou hebben tot uw problemen.

Bovendien kunnen uw verklaringen over deze problemen evenmin overtuigen. Zo verklaart u dat u twintig dagen lang werd vastgehouden door de taliban. Uw verklaringen over uw vasthouding door de taliban zijn echter geenszins gedetailleerd noch doorleefd. U geeft slechts aan dat u twintig dagen werd vastgehouden in een kamer en er geslagen werd. U zou ook nachtmerries gehad hebben. Gevraagd of er enige structuur zat in de twintig dagen die u werd vastgehouden, antwoordt u naast de kwestie dat u pas achteraf verteld werd dat u twintig dagen had vastgezeten (CGVS, p. 17). Nogmaals gevraagd naar mogelijke structuren of patronen tijdens de dagen dat u werd vastgehouden, vertelt u dat u elke dag geslagen werd zodat u zou instemmen met hun verzoek (CGVS, p. 18). Een derde maal de kans geboden om hierover te vertellen, geeft u aan dat u in de ochtend gewekt werd om zich te wassen en te bidden. U voegt toe dat u enkel brood gegeven werd (CGVS, p. 18).

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel in [opsommen provincies waarvoor actueel geen 15C wordt toegekend] geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan uw plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat u geen zicht geboden heeft op uw werkelijke leeftijd, scholing, profiel en sociaaleconomische situatie in Afghanistan voor uw komst naar België.

Vooreerst moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 17 juni 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. Het onderzoek schatte uw werkelijke leeftijd meer dan drie jaar ouder dan u beweert. Dat u uw werkelijke leeftijd achterhoudt voor de Belgische asielinstanties doet reeds twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielprocedure.

De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten.

Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Bovendien zijn uw verklaringen over deze taskara niet correct. Zo geeft u aan dat u uw taskara lang geleden liet maken. Gevraagd wanneer, stelt u dat u niet kan gokken maar dat het zeer lang was. Uiteindelijk geeft u aan dat het ongeveer acht of negen jaar geleden moet zijn (CGVS, p. 9). Uit de vertaling van uw taskara blijkt echter dat die is opgemaakt op 18 augustus 2014. Dat u foutieve verklaringen aflegt over wanneer u deze taskara verkregen heeft, ondergraaft de bewijswaarde van het document volledig, en doet louter nog verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielprocedure.

Voorts dienen een aantal zaken te worden opgemerkt betreffende uw scholingsgraad en uw profiel. Er dient immers gewezen te worden op de verschillen in uw verklaringen betreffende uw profiel op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS. Zo gaf u op de DVZ aanvankelijk aan ongeschoold te zijn en landbouwer te zijn op de eigen velden (vragenlijst DVZ, vraag 11 en 12). Op het CGVS geeft u dan weer aan dat u zeven jaar school liep in de Sultan Wais Baba School in het dorp Banda (CGVS, p. 7). Bovendien zegt u ook dat u geen landbouwer was en zelfs geen job uitoefende in Afghanistan (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden beweert u steeds verklaard te hebben dat u zeven jaar school liep en dat uw familie landbouwers in dienst had (CGVS, p. 7). U tracht deze laatste tegenstrijdigheid verder uit te klaren door te stellen dat u helemaal niet verklaard heeft zelf aan landbouw te doen, maar meedeelde op de DVZ dat de landbouwers aan landbouw doen (CGVS, p. 7). Het simpelweg vasthouden aan één van uw verklaringen klaart de tegenstrijdigheid tussen uw verschillende verklaringen echter niet uit. Dat u over dergelijke zaken verschillende verklaringen aflegt doet vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke profiel en uw situatie in Afghanistan voor uw komst naar België.

Ook past u uw verklaringen omtrent uw rol op de familiegronden aan. Nadat u op de DVZ aanvankelijk aangaf als landbouwer gewerkt te hebben op de familiegronden, stelt u op het CGVS dat uw familie landbouwers in dienst nam om op de velden te werken en dat u hen soms van voedsel voorzag (CGVS, p. 7). Gevraagd of u dan hielp op de velden, wijzigt u uw verklaringen opnieuw en stelt u dat u slechts éénmaal eten bracht aan de landbouwers. Geconfronteerd met het belang van eerlijke verklaringen betreffende uw profiel, stelt u opnieuw dat u de landbouwer van eten voorzag (CGVS, p. 8). Uw opeenvolgende verklaringen hieromtrent zijn verwarrend en onderling tegenstrijdig.

Verder is het opmerkelijk dat u geen enkel idee heeft wat uw ooms met de opbrengsten van de familiegronden doen. U verklaart dat uw familie ongeveer tien tot vijftien jerib velden bezit (CGVS, p. 7). De opbrengst van de velden wordt aan uw vaderlijke oom gegeven. Hij geeft een klein deel van de opbrengst aan u en uw moeder. Gevraagd wat er met het andere deel van de opbrengst gebeurde, zegt u ontwijkend dat het deel dat jullie ontvingen voor eigen gebruik was. U weet niet wat uw vaderlijke ooms met het overige deel van de opbrengst van de familiegronden doen. Gesteld dat het opmerkelijk is dat u hier geen idee over heeft, stelt u dat u klein was en dat het iets onder de ouderen was (CGVS, p. 8). Dit is geenszins overtuigend, zeker gezien u reeds achttien was bij uw vertrek. Dat u geenszins in staat bent te vertellen wat uw ooms met de opbrengst van de familiegronden deden, doet verdere vragen rijzen over uw voorgehouden profiel van jonge Afghaan uit een familie met gronden in een landbouwerdorp in Afghanistan.

Uw vader is ongeveer negen tot tien jaar geleden omgekomen in een auto-ongeval (CGVS, p. 5). U verklaart dat uw oudere broer voor het inkomen van de familie zorgde sinds het overlijden van uw vader (CGVS, p. 5). Uw broer werkte als bewaker voor de Amerikanen (CGVS, p. 14). Er dient evenwel te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de job van uw broer geenszins overtuigen. Bijgevolg biedt u geen zicht op de sociaaleconomische situatie van u en uw familie voor uw komst naar België. Het is immers niet duidelijk wie sinds het overlijden van uw vader voor de inkomsten van de familie zorgde, naast het kleine deel van de opbrengst van de grond voor eigen gebruik dat jullie krijgen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel, uw beroepsactiviteiten en de financiële situatie van u en uw familie. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk arbeidsverleden en profiel en het financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen .

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Het verzendingsbewijs toont aan dat u post ontvangen heeft verstuurd vanuit Afghanistan.

Wat betreft de brief van de ouderen dient te worden gewezen op het gesolliciteerde karakter van de brief, wat de bewijswaarde ervan danig ondergraaft. Ook blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), en dit geldt ook voor de taskara die u voorlegt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"1/ de artikelen 48/3 en 48/4 Vw van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

(B.S. 31/12/1980; hierna genoemd de Vreemdelingenwet).

2/ artikel. 1A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 goedgekeurd bij wet van 26/06/1953 (B.S. 4/10/1953; hierna de Conventie van Genève).

3/ artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de Status van de vluchtelingen dd. 31/01/1967, goedgekeurd bij Wet van 27/02/1967 (B.S. 3 mei 1969).

4/ de materiële motiveringsplicht".

In een eerste onderdeel – inzake de weigering van de vluchtelingenstatus –, wenst verzoeker vooreerst duidelijkheid te verschaffen over de werkzaamheden van zijn broer.

Het hoofdberoep van zijn broer was bewaker in Kabul, doch in bijberoep was hij ook chauffeur en vervoerde aldus deeltijds tolken naar de luchthaven. Mede hierom verklaarde verzoeker dat zijn broer werkte als bewaker en als chauffeur, zoals hij verduidelijkt op het einde van zijn persoonlijk onderhoud.

Bovendien verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals dat zijn broer werkte voor een “organisatie van Amerikanen”, zodat hij meent dat het niet als “onlogisch” kan worden beschouwd dat zijn broer zowel voor Amerikanen als Canadezen werkte.

Verzoeker meent dan ook dat hij de gegrondheid van zijn vrees voor vervolging voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

In een tweede onderdeel – inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus – benadrukt verzoeker dat uit de bestreden beslissing niet kan blijken dat verzoekers herkomst uit het dorp Harwa Qatalak, district Qarghayi, provincie Laghman betwist wordt, zodat verzoeker “*het dan ook zeer bevreemdend [vindt], dat hoewel tegenpartij geloof hecht aan zijn herkomst, omwille van de socio-economische situatie er geen beoordeling kan worden gemaakt over de subsidiaire beschermingsstatus. Dit des te meer, dat tegenpartij zélf in haar beslissing stelt dat twijfels over bepaalde aspecten van een relaas tegenpartij niet ontslaan van de opdracht om verzoekers vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade, te toetsen.* (zie weigeringsbeslissing CGVS dd. 16.01.2018, blz. 4, alinea 5)”.

Verzoeker meent dat uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker over voldoende kennis beschikt over zijn regio, zijnde over (i) de weg van zijn dorp naar het districtscentrum, (ii) verscheidende dorpen in zijn regio, (iii) een foto die hem getoond werd door de *protection officer*, (iv) bekende personen en (v) lokale talibanleiders in zijn regio.

Verzoeker verwijst naar een nota van de commissaris-generaal van 12 mei 2015 inzake de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus en benadrukt andermaal dat hij afkomstig is uit het district Qarghayi in de provincie Laghman, waar de commissaris-generaal al oordeelde dat er een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoeker merkt op dat uit de nota van 12 mei 2015 blijkt dat bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus weinig tot geen rekening wordt gehouden met de kenmerken die eigen zijn aan de verzoeker om internationale bescherming.

Verzoeker besluit hieruit dat “*In de bestreden beslissing spreekt tegenpartij dan ook zijn eigen beoordelingsnota tegen, door te stellen dat omwille van de volgens tegenpartij onvolledige verklaringen van verzoeker omtrent zijn socio- economisch profiel, hij hierdoor de subsidiaire bescherming geweigerd dient te worden.*

Tegenpartij stelt in de bestreden beslissing dat er slechts sprake is van een onderzoeksplicht voor tegenpartij in zoverre verzoeker verifieerbare elementen heeft aangebracht.

Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoeker genoeg verifieerbare elementen heeft aangebracht met betrekking tot zijn herkomst, en tegenpartij dus wel gehouden is om zijn onderzoeksplicht na te leven!

Tegenpartij had dus wel degelijk, aan de hand van verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst, moeten besluiten tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

Verzoeker verwijst naar landeninformatie van EASO en UNAMA inzake de actuele veiligheidssituatie in Laghman en meent dan ook dat de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing niet louter kan baseren op het socio-economische profiel van verzoeker om te oordelen dat hem niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Op basis van de actuele veiligheidssituatie in de provincie Laghman en de vaststelling dat de commissaris-generaal verzoekers herkomst uit deze provincie niet betwist had moeten worden besloten tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- uittreksels uit een “Nota CGVS: *Beoordeling van de asielaanvraag, 12.05.2015*” (stukken 3-5);
- uittreksel uit het EASO-rapport “*Afghanistan: Individuals targeted by armed actors in the conflict*” van december 2017 (stuk 6);
- het artikel “*Taliban and ISIS clashes spread to Laghman as both sides suffer heavy casualties*” van Khaama Press van 29 november 2017 (stuk 7);
- uittreksel uit het EASO-rapport “*Afghanistan: Security situation*” van december 2017 (stuk 8);

- uittreksel uit het "Quarterly report on the protection of civilians in armed conflict: 1 January to 30 September 2017" van UNAMA van 12 oktober 2017 (stuk 8).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn asielrelaas aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vooreerst vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud over de werkzaamheden van zijn broer, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover.

Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure immers dat zijn broer werkzaam was als "chauffeur voor de Canadezen" (CGVS-vragenlijst, stuk 17, p. 2), hetgeen tegenstrijdig is met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en de inhoud van de door hem neergelegde documenten, waaruit blijkt dat zijn broer werkzaam was als bewaker voor een Amerikaans bedrijf (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 5, 14; Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 15, nr. 3). Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud reeds verklaarde dat zijn broer naast zijn functie als bewaker, ook soms mensen vervoerde ("en soms als er wagens in de luchthaven kwamen, dan ging hij om hen te escorteren naar het bureau") (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 5, 21) en dat hij louter verklaarde dat zijn broer werkte voor een "organisatie van Amerikanen" (*Ibid.*, p. 14), waarbij het niet onlogisch is dat zijn broer voor beiden werkte, biedt geen afdoende verklaring voor deze frappant tegenstrijdige verklaringen doorheen de procedure over de werkzaamheden van zijn broer.

De Raad merkt op dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming (in staat is om voldoende) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn relaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. De vastgestelde tegenstrijdigheden betreffen bovendien kernelementen van verzoekers relaas, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze elementen correct weergeeft. Gelet op voorgaande vaststellingen is dit echter niet het geval. Ten overvloede merkt de Raad op dat het loutere feit dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud enkele correcties aanbracht op zijn verklaringen bij aanvang van de procedure (*Ibid.*, p. 2-3), geen afbreuk doet aan voorgaande bevindingen, nu niet wordt aangetoond hoe dit een verschoning zou kunnen bieden voor de vastgestelde afwijkingen in verzoekers verklaringen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

"Er dient gewezen te worden op de tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen over de job van uw broer. U verklaart dat hij een bewaker was voor een bedrijf in Kabul (CGVS, p. 5 en 21). Gevraagd of uw broer ooit een andere job, naast bewaking, heeft uitgevoerd, stelt u van niet. Gevraagd naar andere taken naast zijn functie als bewaker, geeft u slechts aan dat uw broer er werkte en dat u niet meer informatie heeft (CGVS, p. 5).

U verklaart verder dat uw broer moest bewaken en dat u verder niet veel weet (CGVS, p. 14). Ook wanneer nogmaals specifiek gevraagd wordt naar andere taken of een andere functie, herhaalt u het niet te weten (CGVS, p. 14).

Erop gewezen dat u op de DVZ aangaf dat hij als chauffeur werkzaam was – u vermeldde niets over bewaken – maar tijdens het gehoor op het CGVS steeds aanhaalt dat hij de functie van bewaker bekleedde, verklaart u dat u reeds eerder in het gehoor zou gezegd hebben uw broer een bewaker was maar dat hij soms bezoekers in de luchthaven naar het bureau vervoerde (CGVS, p. 21). Hoewel dit op zich reeds het vastgestelde verschil in uw verklaringen niet weet recht te zetten, dient gezegd dat u eerder in het gehoor vermeldde dat hij een bewaker was en indien er wagens in de luchthaven kwamen escorteerde hij deze naar het bureau, wat geenszins erop wijst dat hij een chauffeur zou zijn (CGVS, p. 5). Dat u op de DVZ louter verklaarde dat uw broer een chauffeur was terwijl u op het CGVS verklaart dat hij een bewaker was doet ernstige twijfels rijzen over het werk van uw broer.

Verder verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aanvankelijk dat uw broer werkte voor de Canadezen (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Op het CGVS geeft u dan weer aan dat uw broer als bewaker werkzaam was voor de Amerikanen (CGVS, p. 5). Later in het gehoor wordt u nogmaals gevraagd of uw broer werkzaam was voor de Amerikanen, waarop u bevestigend antwoordt. Gevraagd wat uw broer u zoal zei over de Amerikanen waarvoor hij werkte, geeft u simpelweg aan dat hij u er niets over zei (CGVS, p. 14). Dat u eerst specifiek aangeeft dat uw broer werkte voor de Canadezen om tijdens het gehoor steeds te verwijzen naar Amerikanen ondergraaft de geloofwaardigheid van de job van uw broer. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelt u dat u niet weet wie Amerikanen en Canadezen zijn (CGVS, p. 20). Gevraagd hoe het komt dat u - als u Canadezen en Amerikanen niet uiteen kan houden - op de DVZ specifiek sprak over Canadezen, herhaalt u slechts dat u het verschil niet kent (CGVS, p. 21). Uw poging tot het uitklaren van deze tegenstrijdigheid kan echter geenszins overtuigen.”

Verzoeker gaat er met zijn verweer in het verzoekschrift bovendien aan voorbij dat de bestreden beslissing tevens op pertinente en terechte wijze oordeelde dat verzoekers verklaringen over het werk van zijn broer tegenstrijdig zijn met de inhoud van de door hem neergelegde documenten en dat deze documenten onvoldoende bewijswaarde hebben ter staving van deze werkzaamheden. Gezien deze motivering, die steun vindt in het administratief dossier, niet dienstig wordt betwist in het verzoekschrift, wordt deze overgenomen door de Raad:

“Ook kloppen uw verklaringen niet met de informatie in de documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag. Zo wordt u gevraagd of uw broer geschoold is, waarop u verklaart dat hij nooit naar school ging. Uw broer kon niet lezen of schrijven. Hij spreekt wel Pasjtoe en Dari, maar geen Engels (CGVS, p. 16). Uit het werkcontract van uw broer blijkt nochtans dat hij in staat moet zijn om te lezen en te schrijven in het Pasjtoe en het Dari. Bovendien betreffen het werkcontract, alsook de vijf certificaten van uw broer, allen kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Deze documenten zijn dan ook niet in staat uw gebrekkige en zeer beperkte verklaringen over de job van uw broer te herstellen. Op de bankkaart van uw broer staat dan weer geen enkele verwijzing naar zijn job, waardoor ook dit document bovenstaande bevindingen niet kan wijzigen. U legt verder ook geen foto's of andere documenten neer die een familieband met uw broer kunnen bewijzen.”

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers verklaringen over de tewerkstelling van zijn broer ongeloofwaardig zijn, hetgeen tevens afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaring dat hij en zijn familie geïsoleerd werden door de taliban omwille van deze tewerkstelling. Bovendien werd in de bestreden beslissing op pertinente en terechte wijze geoordeeld dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over deze vervolgingsfeiten verder wordt ondergraven doordat verzoeker vage en ondoorleefde verklaringen aflegde over zijn ontvoering door de taliban. Deze motivering, die steun vindt in het administratief dossier, wordt niet dienstig betwist in het verzoekschrift en wordt dan ook overgenomen door de Raad:

“Bovendien kunnen uw verklaringen over deze problemen evenmin overtuigen. Zo verklaart u dat u twintig dagen lang werd vastgehouden door de taliban. Uw verklaringen over uw vasthouding door de taliban zijn echter geenszins gedetailleerd noch doorleefd. U geeft slechts aan dat u twintig dagen werd vastgehouden in een kamer en er geslagen werd. U zou ook nachtmerries gehad hebben. Gevraagd of er enige structuur zat in de twintig dagen die u werd vastgehouden, antwoordt u naast de kwestie dat u pas achteraf verteld werd dat u twintig dagen had vastgezeten (CGVS, p. 17). Nogmaals gevraagd naar mogelijke structuren of patronen tijdens de dagen dat u werd vastgehouden, vertelt u dat u elke dag geslagen werd zodat u zou instemmen met hun verzoek (CGVS, p. 18). Een derde maal de kans geboden om hierover te vertellen, geeft u aan dat u in de ochtend gewekt werd om zich te wassen en te bidden. U voegt toe dat u enkel brood gegeven werd (CGVS, p. 18).”

Op grond van deze vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn.

Bovendien is de Raad van oordeel dat verzoekers verklaringen over het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan ongeloofwaardig zijn, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers problemen met de taliban.

De Raad stelt immers vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker er niet in slaagde om het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan enigszins in de tijd te situeren. Hij verklaarde immers louter dat *“Wanneer heeft u Afghanistan verlaten om naar België te komen? Ik vreesde voor mezelf, ik kende de datum niet, de mensen houden de data niet bij in Afghanistan. Kent u het jaar en de maand waarin u vertrok? Ik vreesde enkel voor mijn leven. Het jaar misschien? Nee. Meneer, u herinnert zich zelf het jaar niet waarin u uw land verliet? Zoals je weet, elke dag in Afghanistan sterft iemand, voortdurende gebeurt er iets, mensen focussen niet op de tijd. Dat versta ik, en ik vraag ook niet naar een datum. Maar ik vraag u uw vertrek te situeren in de tijd, dat u zelf het jaar van vertrek niet zou weten verbaast me wel wat. Ik herinner het me niet, maar het was vrijdag toen ik daar vertrok.”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 4-5). Het feit dat verzoeker verklaart de taliban te vrezen biedt geenszins een afdoende verklaring voor het feit dat verzoeker zijn vertrek uit Afghanistan niet in de tijd kan situeren, gezien uit bovenstaande reeds blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen. Dit geldt temeer gezien uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij niet ongeschoold is (*Ibid.*, p. 7) en dat hij weldegelijk kennis heeft van de Afghaanse kalender. Verzoeker kende immers het huidige Afghaans jaartal op dat moment, wist dat de maand *“hamal”* de eerste kalendermaand was van de Afghaanse kalender en kon de zaai- en oogsttijden van verschillende gewassen situeren aan de hand van de Afghaanse kalender (*Ibid.*, p. 6-7). Van verzoeker kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn vertrek uit Afghanistan in de tijd kan situeren. Uit verzoekers lacunaire en ongeloofwaardige verklaringen blijkt genoegzaam dat verzoeker geen zicht wil bieden op de periode dat hij Afghanistan verlaten heeft, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst in de periode voor zijn vertrek naar België en de problemen die hij er ondervond. Ter terechtzitting geeft verzoeker overigens te kennen dat hij tot de achtste graad naar school is geweest.

Dit geldt temeer nu uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker tevens inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over (i) zijn leeftijd, (ii) zijn taskara, (iii) zijn scholing en zijn profiel en (vi) de socio-economische situatie van zijn familie. De Raad merkt hierbij op dat deze vaststellingen niet *in concreto* worden betwist in zijn verzoekschrift. Deze vaststellingen zijn pertinent, correct en vinden steun in het administratief dossier en worden, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 17 juni 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. Het onderzoek schatte uw werkelijke leeftijd meer dan drie jaar ouder dan u beweert. Dat u uw werkelijke leeftijd achterhoudt voor de Belgische asielinstanties doet reeds twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielprocedure.

De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Bovendien zijn uw verklaringen over deze taskara niet correct. Zo geeft u aan dat u uw taskara lang geleden liet maken. Gevraagd wanneer, stelt u dat u niet kan gokken maar dat het zeer lang was. Uiteindelijk geeft u aan dat het ongeveer acht of negen jaar geleden moet zijn (CGVS, p. 9). Uit de vertaling van uw taskara blijkt echter dat die is opgemaakt op 18 augustus 2014. Dat u foutieve verklaringen aflegt over wanneer u deze taskara verkregen heeft, ondergraaft de bewijswaarde van het document volledig, en doet louter nog verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielprocedure.

Voorts dienen een aantal zaken te worden opgemerkt betreffende uw scholingsgraad en uw profiel. Er dient immers gewezen te worden op de verschillen in uw verklaringen betreffende uw profiel op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS. Zo gaf u op de DVZ aanvankelijk aan ongeschoold te zijn en landbouwer te zijn op de eigen velden (vragenlijst DVZ, vraag 11 en 12). Op het CGVS geeft u dan weer aan dat u zeven jaar school liep in de Sultan Wais Baba School in het dorp Banda (CGVS, p. 7). Bovendien zegt u ook dat u geen landbouwer was en zelfs geen job uitoefende in Afghanistan (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden beweert u steeds verklaard te hebben dat u zeven jaar school liep en dat uw familie landbouwers in dienst had (CGVS, p. 7). U tracht deze laatste tegenstrijdigheid verder uit te klaren door te stellen dat u helemaal niet verklaard heeft zelf aan landbouw te doen, maar meedeelde op de DVZ dat de landbouwers aan landbouw doen (CGVS, p. 7). Het simpelweg vasthouden aan één van uw verklaringen klaart de tegenstrijdigheid tussen uw verschillende verklaringen echter niet uit. Dat u over dergelijke zaken verschillende verklaringen aflegt doet vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke profiel en uw situatie in Afghanistan voor uw komst naar België.

Ook past u uw verklaringen omtrent uw rol op de familiegronden aan. Nadat u op de DVZ aanvankelijk aangaf als landbouwer gewerkt te hebben op de familiegronden, stelt u op het CGVS dat uw familie landbouwers in dienst nam om op de velden te werken en dat u hen soms van voedsel voorzag (CGVS, p. 7). Gevraagd of u dan hielp op de velden, wijzigt u uw verklaringen opnieuw en stelt u dat u slechts éénmaal eten bracht aan de landbouwers. Geconfronteerd met het belang van eerlijke verklaringen betreffende uw profiel, stelt u opnieuw dat u de landbouwer van eten voorzag (CGVS, p. 8). Uw opeenvolgende verklaringen hieromtrent zijn verwarrend en onderling tegenstrijdig.

Verder is het opmerkelijk dat u geen enkel idee heeft wat uw ooms met de opbrengsten van de familiegronden doen. U verklaart dat uw familie ongeveer tien tot vijftien jerib velden bezit (CGVS, p. 7). De opbrengst van de velden wordt aan uw vaderlijke oom gegeven. Hij geeft een klein deel van de opbrengst aan u en uw moeder. Gevraagd wat er met het andere deel van de opbrengst gebeurde, zegt u ontwijkend dat het deel dat jullie ontvingen voor eigen gebruik was. U weet niet wat uw vaderlijke ooms met het overige deel van de opbrengst van de familiegronden doen. Gesteld dat het opmerkelijk is dat u hier geen idee over heeft, stelt u dat u klein was en dat het iets onder de ouderen was (CGVS, p. 8). Dit is geenszins overtuigend, zeker gezien u reeds achttien was bij uw vertrek. Dat u geenszins in staat bent te vertellen wat uw ooms met de opbrengst van de familiegronden deden, doet verdere vragen rijzen over uw voorgehouden profiel van jonge Afghaan uit een familie met gronden in een landbouwerdorp in Afghanistan.

Uw vader is ongeveer negen tot tien jaar geleden omgekomen in een auto-ongeval (CGVS, p. 5). U verklaart dat uw oudere broer voor het inkomen van de familie zorgde sinds het overlijden van uw vader (CGVS, p. 5). Uw broer werkte als bewaker voor de Amerikanen (CGVS, p. 14). Er dient evenwel te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de job van uw broer geenszins overtuigen. Bijgevolg biedt u geen zicht op de sociaaleconomische situatie van u en uw familie voor uw komst naar België. Het is immers niet duidelijk wie sinds het overlijden van uw vader voor de inkomsten van de familie zorgde, naast het kleine deel van de opbrengst van de grond voor eigen gebruik dat jullie krijgen.”

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op de redenen en het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan en op zijn levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn levensomstandigheden en reisroute, *quod non in casu*. Het manifest en bewust misleidende karakter van verzoekers verklaringen hierover leidt er dan ook toe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn problemen in zijn regio van herkomst in de periode voor zijn vertrek naar België. Verzoekers verweer dat hij over voldoende kennis bezit van zijn regio van herkomst is niet zwaarwichtig genoeg om afbreuk te doen aan deze vaststelling, gezien verzoeker hiermee niet aantoonbaar dat hij tot zijn vertrek uit Afghanistan in zijn regio van herkomst heeft verbleven. De door verzoeker in zijn verzoekschrift neergelegde nota van de commissaris-generaal kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen, temeer gezien deze nota zelf vermeldt dat “Een verwijzing naar de nationaliteit volstaat niet. De vaststelling dat verzoeker niet recent uit een conflictgebied afkomstig is, is geen reden om hem de subsidiaire beschermingsstatus te ontzeggen. Hij moet wel een correct beeld schetsen van zijn verblijfssituatie voor hij zijn land verliet zodat de commissaris-generaal de nood aan bescherming kan inschatten”.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit echter niet het geval. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoekers herkomst niet volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De Raad merkt nog op dat in de bestreden beslissing op pertinente wijze werd geoordeeld dat de door verzoeker neergelegde brief van de dorpsoudsten de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet kan vermogen te herstellen, hetgeen door verzoeker niet wordt betwist in zijn verzoekschrift. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

“Wat betreft de brief van de ouderen dient te worden gewezen op het gesolliciteerde karakter van de brief, wat de bewijswaarde ervan danig ondergraaft. Ook blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), en dit geldt ook voor de taskara die u voorlegt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan ‘officiële’ stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.”

De door verzoeker toegevoegde landeninformatie over de provincie Laghman en Afghanistan kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Harwa Qalatak in het district Qarghayi in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verzoeker verwijst immers naar de veiligheidssituatie in Laghman en Afghanistan, doch met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP